

**ZASADY DOMOWEGO KOŚCIOŁA,
gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie**

zatwierdzone przez KEP 11 czerwca 2021 r.

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

POLISH BISHOPS'
CONFERENCE
—
CONFERENTIA
EPISCOPORUM
POLONIAE

**Uchwała nr 18/389/2021
Konferencji Episkopatu Polski
z dnia 11 czerwca 2021 r.
w sprawie zatwierdzenia
„Zasad Domowego Kościoła”**

Konferencja Episkopatu Polski podczas 389. Zebrania Plenarnego, odbywającego się w Kalwarii Zebrzydowskiej w dniach 11-12 czerwca 2021 r., na podstawie § 17 Statutu stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”, zatwierdza „Zasady Domowego Kościoła”.

„Zasady Domowego Kościoła” stanowią załącznik do niniejszej uchwały.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

+ Artur G. Miziński

Sekretarz Generalny KEP

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący KEP

Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski
Skwer Kard. S. Wyszyńskiego 6
01-015 Warszawa

tel.: +48 22 530 48 00
tel.: +48 22 530 48 96
fax: +48 22 838 09 67

e-mail: skep@episkopat.pl
www.episkopat.pl

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

1. Dokument określa zasady działania, organizacji i formacji Domowego Kościoła¹, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie – określanego dalej jako Domowy Kościół lub DK.
2. DK jest małżeńsko-rodzinnym ruchem świeckich w Kościele, skupiającym małżeństwa sakramentalne, działającym w ramach Ruchu Światło-Życie, który jest jednym z nurtów posoborowej odnowy Kościoła w Polsce. DK łączy w sobie charyzmaty Ruchu Światło-Życie i międzynarodowego ruchu małżeństw katolickich Équipes Notre-Dame (END), tworząc właściwą dla siebie drogę.
3. Założycielem DK jest ksiądz Franciszek Blachnicki (1921-1987). W rozwoju DK z Założycielem ściśle współpracowała siostra Jadwiga Skudro RSCJ (1914-2009). Duchową kolebką DK jest Krościenko nad Dunajcem, gdzie w 1973 roku odbyły się pierwsze oazy rodzin, co dało początek Domowemu Kościołowi.
4. Znakiem DK są dwa greckie słowa: FOS (światło) i ZOE (życie), wpisane w kształt krzyża wyrastającego spomiędzy dwóch złączonych obrączek, umieszczonych wraz z krzyżem w stylizowanej figurze domu. DK posługuje się również ikoną Świętej Rodziny otrzymaną od Équipes Notre-Dame.
5. Świętem patronalnym DK jest święto Świętej Rodziny.
6. Pismem formacyjnym DK jest „Domowy Kościół. List do wspólnot rodzinnych” („List DK”), wydawany od 1975 roku. Jego pierwszym redaktorem był ksiądz Franciszek Blachnicki.
7. Sekretariat DK ma siedzibę w Centralnym Domu Rekolekcyjnym Domowego Kościoła w Krościenku nad Dunajcem, przy ul. Jagiellońskiej 100.
8. DK współpracuje z innymi ruchami posoborowej odnowy w Kościele.
9. Małżeństwa odpowiedzialne za DK, będące diakonią Domowego Kościoła, na wszystkich szczeblach struktury organizacyjnej wchodzi w skład diakonii całego Ruchu Światło-Życie.
10. Domowy Kościół nie posiada odrębnej osobowości prawnej, a swoje działania, także w kwestiach finansowych, prowadzi w ramach ogólnopolskiego stowarzyszenia o nazwie „Diakonia Ruchu Światło-Życie”, z siedzibą w Krościenku nad Dunajcem, we współpracy z moderatorem generalnym Ruchu Światło-Życie.

¹ W historii Ruchu były ponadto używane następujące nazwy: Ruch Wspólnoty Rodzinnej, Ruch Wspólnot Rodzinnych w ramach Ruchu Światło-Życie, Oaza Rodzin, Ruch „Domowy Kościół”, Ruch Domowego Kościoła, Ruch Kościoła Domowego, Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie.

ROZDZIAŁ II

Cele, zadania, program i metody działania Domowego Kościoła

11. Program formacyjny DK jest kształtowany na podstawie nauczania Kościoła, w szczególności na podstawie dokumentów Soboru Watykańskiego II oraz założeń formacyjnych Ruchu Światło-Życie i Équipes Notre-Dame.
12. DK zwraca szczególną uwagę na **duchowość małżeńską**, czyli na dążenie do świętości w jedności ze współmałżonkiem. Chce pomóc małżonkom trwającym w związku sakramentalnym w budowaniu między nimi prawdziwej jedności małżeńskiej, która jednocześnie stwarza najlepsze warunki do dobrego wychowania dzieci w duchu chrześcijańskim. Umocnieniem na tej drodze jest każdorazowe odnowienie przysięgi małżeńskiej dokonujące się między innymi podczas rekolekcji formacyjnych.
13. DK dąży do odnowy małżeństwa i rodziny poprzez wdrażanie do:
 - życia słowem Bożym, aby stawało się ono słowem życia;
 - życia modlitwą jako osobistego spotkania z Chrystusem, swoim Zbawicielem;
 - życia sakramentalnego, zwłaszcza eucharystycznego;
 - dawania świadectwa o swoim spotkaniu z Chrystusem w małżeństwie, rodzinie i wobec innych ludzi;
 - metanoi – ciągłego nawracania się, przemiany swojego życia;
 - postawy służby w Kościele i w świecie, według otrzymanych darów.
14. Realizacja charyzmatu Ruchu Światło-Życie odbywa się w DK w szczególności poprzez:
 - kształtowanie członków DK w duchu formuły jedności „światło-życie”;
 - doprowadzenie do świadomej decyzji osobistego przyjęcia Chrystusa przez wiarę, do odnowienia osobowej relacji z Chrystusem Panem i Zbawicielem (idea Nowego Człowieka);
 - dążenie do pełnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu Kościoła lokalnego (idea Nowej Wspólnoty);
 - budowanie i propagowanie kultury opartej na zasadach chrześcijańskich oraz podejmowanie służby na rzecz moralnej odnowy Narodu, zwłaszcza przez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka (KWC) i obronę życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci (idea Nowej Kultury).
15. Budowaniu jedności (communio) w małżeństwie i rodzinie służą następujące elementy formacyjne – **zobowiązania** przyjęte z Équipes Notre-Dame:
 - codzienny Namiot Spotkania;
 - codzienna modlitwa małżeńska;
 - codzienna modlitwa rodzinna;
 - regularne studium Pisma Świętego;
 - comiesięczny dialog małżeński;
 - reguła życia (systematyczna praca nad sobą, swoim małżeństwem i rodziną);
 - uczestnictwo, przynajmniej raz w roku, w rekolekcjach formacyjnych.

Dzięki wprowadzaniu w życie tych zobowiązań następuje indywidualne zbliżenie się każdego z małżonków do Boga i wzrastanie na drodze duchowości małżeńskiej. Zobowiązania nie są celem samym w sobie, ale środkiem do tego celu. Ich realizowanie odbywa się w małżeństwie i rodzinie poprzez codzienny wspólny wysiłek małżonków, podejmujących i realizujących poszczególne zobowiązania, oraz poprzez wzajemną pomoc małżeństw z kręgu w dążeniu do świętości (mała grupa jako środowisko konieczne do wzrostu wiary).

16. Formacja w DK odbywa się w cyklach rocznych. Podstawowym miejscem formacji w DK jest małżeństwo i rodzina.

Podstawowym elementem w strukturze organizacyjnej DK jest krąg stanowiący dla rodzin środowisko formacyjne i ewangelizacyjne oraz szczególne „laboratorium” duchowości małżeńskiej.

Do istoty pracy formacyjnej w DK należy także uczestnictwo w rekolekcjach formacyjnych, spośród których szczególną rolę odgrywają rekolekcje piętnastodniowe (Oazy Nowego Życia I, II, III stopnia dla rodzin, tzw. Oazy Rodzin). Rekolekcje te są przeznaczone dla małżonków. Dla dzieci do 12. roku życia, uczestniczących w rekolekcjach wraz z rodzicami, jest realizowany właściwy dla nich program formacyjny. Dla starszych dzieci przeznaczone są rekolekcje formacyjne Ruchu Światło-Życie odpowiednie do ich wieku.

Ważnym elementem formacji w ciągu roku jest również uczestnictwo w dniach wspólnoty Ruchu Światło-Życie.

17. **Krąg** tworzy 4-7 małżeństw, najlepiej z jednej parafii, pragnących wzajemnie wspomagać się w dążeniu do budowania w swoich rodzinach Kościoła domowego. Małżeństwa gromadzą się w imię Chrystusa – dla Niego i z miłości do Niego – aby Go wspólnie odnajdywać i trwać przy Nim w swoim życiu codziennym. Krąg powinien być urzeczywistnieniem ideału życia wspólnoty chrześcijańskiej oraz stałym źródłem jego odnowy w poszczególnych małżeństwach. Konieczne jest więc uczestnictwo każdego małżeństwa w comiesięcznych spotkaniach kręgu.

Za krąg odpowiada jedno z należących do niego małżeństw, zwane parą animatorską. Jest ono odpowiedzialne za pracę formacyjną kręgu, za jego życie duchowe, za przebieg spotkań formacyjno-modlitewnych.

Dla prawidłowej pracy kręgu niezbędna jest doktrynalna i duchowa pomoc księdza pełniącego rolę opiekuna i doradcy duchowego.

18. **Spotkanie miesięczne** kręgu Domowego Kościoła składa się z kolejno następujących po sobie części stałych:

- dzielenie się życiem, czyli wydarzeniami, radościami i troskami, podczas skromnego posiłku;
- modlitwa (dzielenie się Ewangelią lub inne formy spotkania ze słowem Bożym, tajemnica różańca z dopowiedzeniami);

- formacja (dzielenie się, w atmosferze modlitwy, realizacją zobowiązań, to znaczy postępowaniem w rozwoju życia duchowego, oraz dzielenie się przemyśleniami na określony i przygotowany temat formacyjny).

Spotkanie odbywa się raz w miesiącu (od września do czerwca) w mieszkaniach poszczególnych małżeństw i powinno trwać około trzech godzin. Spotkanie ma charakter formacyjno-modlitewny. Jego istotnym punktem jest dzielenie się realizacją zobowiązań i dlatego tę część zawsze prowadzi para animatorska. Od realizacji zobowiązań zależy duchowy rozwój zarówno małżeństw, jak i całego kręgu. Pod koniec spotkania omawiane są sprawy organizacyjne.

ROZDZIAŁ III

Droga formacji

19. Formacja w Domowym Kościele, jak i w całym Ruchu Światło-Życie, jest drogą ku dojrzałości chrześcijańskiej. Realizowana jest w trzech etapach, według programu ukształtowanego na podstawie „Obrzędów chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych”, podczas rekolekcji formacyjnych oraz spotkań kręgu w ciągu roku.

20. Etap ewangelizacji i pilotowania.

Zawiązujący się krąg rozpoczyna pracę formacyjną od ewangelizacji. Celem tego etapu jest doprowadzenie do osobistego spotkania z Jezusem i przyjęcia Go przez wiarę w Ducha Świętym jako swojego Pana i Zbawiciela, do odnowienia i pogłębienia tej relacji. Dokonuje się to zazwyczaj podczas **rekolekcji ewangelizacyjnych i spotkań kręgu na etapie ewangelizacji**. Pogłębieniu i odnowieniu decyzji pójścia za Jezusem i oddania Mu swego życia służy również program **pierwszych czterech dni Oazy Nowego Życia (ONŻ) I stopnia dla rodzin**.

Konsekwencją tej decyzji jest wejście na drogę formacji uczniów Jezusa, rozpoczynającą się etapem pilotowania.

Celem **etapu pilotowania** jest ukazanie małżeństwom powołania do świętości i realizowania tego powołania w jedności ze współmałżonkiem oraz wdrożenie w proponowaną formację DK. Podczas spotkań na tym etapie następuje również ogólna prezentacja Domowego Kościoła w ramach Ruchu Światło-Życie oraz wprowadzenie w metodę pracy kręgu.

Posługę pary animatorskiej w kręgu na tym etapie pełni małżeństwo zwane **parą pilotującą**.

Na zakończenie tego etapu małżeństwa podejmują decyzję o włączeniu się do Domowego Kościoła i formowaniu się według jego zasad.

21. Etap deuterokatechumenatu.

Celem tego etapu formacji jest ponowne i świadome odkrycie powołania chrześcijańskiego, wynikającego z przyjęcia chrztu. Na tym etapie formacja ma stopniowo prowadzić do coraz głębszego zakorzenienia codziennego życia w tajemnicy

paschalnej Jezusa, aż po odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych podczas Triduum Paschalnego.

Dokonuje się to szczególnie podczas drugiej części **Oazy Nowego Życia I stopnia dla rodzin (dni 5-15)** i **Oazy Nowego Życia II stopnia dla rodzin** oraz poprzez **formację w ciągu roku według programu I i II roku pracy.**

Oaza Nowego Życia I stopnia dla rodzin ma charakter ewangelizacyjno-katechumenalny. Podczas tych rekolekcji omawia się także zagadnienia z zakresu duchowości małżeńskiej i katechumenatu rodzinnego.

Oaza Nowego Życia II stopnia dla rodzin wprowadza w biblijne podstawy formacji liturgicznej oraz przeżywanie liturgii w rodzinie.

Podczas spotkań kręgu w ramach **pierwszego roku pracy** pogłębia się rozumienie istoty poszczególnych zobowiązań, by wprowadzić je w codzienne życie. **Drugi rok pracy** pogłębia duchowość małżeńską osadzoną na podstawowych prawdach wiary sformułowanych przez Założyciela w Drogowskazach Nowego Człowieka.

Ważnym elementem formacji na etapie deuterokatechumenatu są także czterodniowe **Oazy Rekolekcyjne Animatorów Rodzin (ORAR) I i II stopnia.**

Oaza Rekolekcyjna Animatorów Rodzin I stopnia pogłębia rozumienie istoty, celu, duchowości i metody DK jako nurtu wspólnot rodzinnych w ramach Ruchu Światło-Życie.

Oaza Rekolekcyjna Animatorów Rodzin II stopnia przygotowuje małżeństwa do świadomego podjęcia posługi pary animatorskiej, ukazując wagę i odpowiedzialność zadań podejmowanych przez animatorów.

22. Etap mistagogii.

Celem tego etapu formacji deuterokatechumenalnej, następującego po odnowieniu przymierza chrztu świętego, jest wprowadzenie w tajemnicę Kościoła oraz pogłębienie i urzeczywistnienie tego, co zostało odkryte w procesie formacji odnośnie własnego powołania i wspólnoty: małżeńskiej, rodzinnej, kręgu, Ruchu Światło-Życie czy całego Kościoła.

Szczególnym czasem wchodzenia w te tajemnice jest **Oaza Nowego Życia III stopnia dla rodzin.**

23. **Formację podstawową** stanowi, po etapie ewangelizacji i pilotowania, przeżycie Oazy Nowego Życia I, II i III stopnia dla rodzin, Oazy Rekolekcyjnej Animatorów Rodzin I i II stopnia oraz praca w ciągu roku według programu I i II roku pracy.

24. Formacja prowadzi do coraz bardziej świadomego odnawiania przymierza chrztu świętego. Dokonuje się to stopniowo podczas rekolekcji piętnastodniowych oraz każdego roku w czasie liturgii Triduum Paschalnego.

Uczestnicy formacji przeżywają Triduum Paschalne przynajmniej raz w życiu w formie rekolekcji zamkniętych. Powinno to nastąpić nie wcześniej, niż po przeżyciu **Oazy Nowego Życia II stopnia dla rodzin.**

25. Członkowie DK po przeżyciu formacji podstawowej podejmują **formację permanentną** poprzez ciągle pogłębianie treści formacji podstawowej. Służy temu między innymi realizacja na spotkaniach miesięcznych kręgu tematów przygotowanych przez Centralną Diakonię Domowego Kościoła lub innych – według rozeznania kręgu – ustalonych na cały rok formacyjny.
26. Rekolekcje tematyczne służą pogłębieniu treści formacji podstawowej i są przeznaczone dla małżonków po formacji podstawowej. W wyjątkowych sytuacjach, po rozeznaniu przez parę rejonową i diecezjalną, małżonkowie mogą uczestniczyć w rekolekcjach pogłębiających istotę zobowiązań DK na wcześniejszym etapie – nie wcześniej jednak, niż po przeżyciu Oazy Nowego Życia I stopnia dla rodzin i I roku pracy.
27. Owocem przeżywanej formacji powinno być podjęcie służby (diakonii) we wspólnocie Kościoła. Przygotowaniu do posług w diakoniach pomagają różnego rodzaju rekolekcje specjalistyczne: sesja o pilotowaniu kręgów, Oaza Rekolekcyjna Diakonii Rekolekcji I i II stopnia (ORDR I i II), rekolekcje dla par rejonowych i diecezjalnych, Oaza Rekolekcyjna Diakonii (ORD), rekolekcje diakonijne organizowane przez Ruch Światło-Życie.

ROZDZIAŁ IV

Członkostwo w Domowym Kościele

28. Członkami Domowego Kościoła są małżonkowie złączeni sakramentem małżeństwa, którzy wspólnie akceptują i realizują proponowaną im formację. W przypadku śmierci jednego ze współmałżonków, drugi może pozostać w kręgu.
29. Małżeństwa, formując się w kręgach DK, wzajemnie sobie pomagają – „równi usługują równym” (Humanae vitae, 26). Będąc w kręgu z własnej woli, przyjmują i akceptują w całości „Zasady DK”.
30. Małżeństwo, które świadomie odrzuca założenia, cele i metody DK i nie chce podejmować wszystkich zobowiązań, nie może należeć do kręgu. Kręgi, które nie dochowują wierności formacji DK, nie mogą nazywać się kręgami Domowego Kościoła.

ROZDZIAŁ V

Struktura Domowego Kościoła

31. Odpowiedzialność za DK spoczywa na małżeństwach tworzących diakonię Domowego Kościoła, która na poszczególnych szczeblach struktury (kręgu, rejonu, diecezji, filii, kraju) podejmuje posługę na rzecz zachowania charyzmatu i jedności DK w ramach Ruchu Światło-Życie. Małżeństwa te są także odpowiedzialne za formację i sprawy organizacyjne.

Parom odpowiedzialnym niezbędna jest pomoc księży moderatorów, którzy pełnią rolę opiekunów i doradców duchowych. Stoją oni na straży wierności nauce Kościoła oraz łączności z pasterzami Kościoła.

32. Każde małżeństwo pełniące posługę pary odpowiedzialnej powinno się charakteryzować:
- dążeniem do dojrzałości chrześcijańskiej na drodze charyzmatu Światło-Życie;
 - znajomością, akceptacją i wiernością Zasadom DK;
 - postawą służby, posłuszeństwa i miłości wobec Kościoła;
 - kształtowaniem w sobie postawy świadomego uczestnictwa w Krucjacie Wyzwolenia Człowieka;
 - postawą modlitwy za sprawy i ludzi, którym służy;
 - umiejętnością komunikacji z innymi, taktem i dyskrecją;
 - umiejętnością dzielenia zadań i powierzania posług innym małżeństwom;
 - świadomą i twórczą służbą społeczeństwu poprzez odpowiedzialnie podejmowane obowiązki domowe oraz sumiennie wykonywaną pracę zawodową i społeczną.
33. Zadania wspólne dla wszystkich par odpowiedzialnych:
- odpowiedzialność za jedność DK i sprawy organizacyjne na danym szczeblu;
 - odpowiedzialność za formację powierzonych im małżeństw, przeprowadzanie z nimi indywidualnych rozmów;
 - troska o realizację programu formacyjnego DK według aktualnych materiałów;
 - współpraca z kapłanami oraz innymi małżeństwami odpowiedzialnymi;
 - dbałość o właściwą wymianę informacji;
 - udział w spotkaniach DK i całego Ruchu Światło-Życie, adekwatnych do pełnionej posługi;
 - współorganizacja dni wspólnoty i innych potrzebnych spotkań;
 - troska o swoich następców.
34. Para: rejonowa, diecezjalna, filialna i krajowa pozostają w swoich kręgach, lecz nie pełnią w nich posługi pary animatorskiej.

35. KRĄG

- a) **Krąg** jest podstawowym elementem struktury organizacyjnej DK, przypisanym zasadniczo do parafii, przy której się formuje. Diakonię w kręgu stanowi jedno z należących do niego małżeństw, zwane **parą animatorską**, którą wspomaga ksiądz pełniący rolę opiekuna i doradcy duchowego.
- b) **Zadania pary animatorskiej:**
- jest odpowiedzialna za formację powierzonych jej małżeństw; służy pomocą i doświadczeniem;
 - współpracuje z księdzem – opiekunem i doradcą duchowym oraz omawia z nim sprawy dotyczące kręgu;

- odpowiada za staranne przygotowanie i właściwy przebieg spotkań miesięcznych według programu na danym etapie formacji;
- jest odpowiedzialna za dzielenie się realizacją zobowiązań, nawet wtedy, gdy spotkanie prowadzi inne małżeństwo;
- współpracuje z parą rejonową (oraz łącznikową, o ile jest powołana) i uczestniczy w spotkaniach kręgu rejonowego;
- zaprasza parę rejonową lub parę łącznikową na spotkanie kręgu (w zależności od podjętych ustaleń);
- utrzymuje łączność z proboszczem parafii, przy której krąg się formuje.

c) **Wybory pary animatorskiej.**

Para animatorska jest wybierana spośród małżeństw należących do kręgu w głosowaniu tajnym, na spotkaniu podsumowującym pracę roczną kręgu (w czerwcu). Wybory są przeprowadzane przez księdza – opiekuna i doradcę duchowego kręgu lub parę rejonową. Biorą w nich udział małżonkowie obecni na spotkaniu, oddając swój głos na jedno małżeństwo z kręgu. Wybrane zostaje małżeństwo, które uzyskało najwięcej głosów. Jeśli dwa małżeństwa mają równą liczbę głosów, prowadzący wybiera jedno z nich, nie podając liczby głosów ani nazwisk pozostałych.

Posługę pary animatorskiej może pełnić małżeństwo, które przeżyło co najmniej Oazę Nowego Życia I stopnia dla rodzin i Oazę Rekolekcyjną Animatorów Rodzin II stopnia. Posługę tę pełni przez jeden rok. W wyjątkowych sytuacjach, poprzez tajne głosowanie, para animatorska może zostać ponownie wybrana na drugą kadencję.

d) W zawiązującym się kręgu posługę pary animatorskiej pełni **para pilotująca**, powołana przez parę rejonową.

Zadania pary pilotującej:

- przeprowadza małżeństwa przez etap ewangelizacji i pilotowania;
- przez świadectwo swojego życia ukazuje piękno przeżywanej formacji w DK;
- współpracuje z księdzem – opiekunem i doradcą duchowym kręgu i omawia z nim sprawy dotyczące kręgu;
- współpracuje z parą rejonową i uczestniczy w organizowanych przez nią spotkaniach w zależności od ustaleń podjętych w danym rejonie.

e) Posługę pary pilotującej może pełnić małżeństwo, które przeżyło przynajmniej Oazę Nowego Życia I i II stopnia dla rodzin, Oazę Rekolekcyjną Animatorów Rodzin I i II stopnia oraz sesję o pilotowaniu kręgów. Od małżonków tych oczekuje się włączenia w Krucjatę Wyzwolenia Człowieka. Kończąc swoją posługę para pilotująca, w porozumieniu z księdzem – opiekunem i doradcą duchowym kręgu, mianuje na jeden rok formacyjny parę animatorską spośród małżeństw tworzących krąg.

36. REJON

a) W diecezji DK jest podzielony na **rejony**. Rejon obejmuje do 25 kręgów znajdujących się w tej samej parafii lub w parafiach położonych blisko siebie. Za DK w rejonie jest

odpowiedzialne małżeństwo, zwane **parą rejonową**, które prosi o opiekę duchową księdza – opiekuna i doradcę duchowego zazwyczaj jednego z kręgów w rejonie, który pełni rolę moderatora rejonu DK. Kadencja moderatora rejonu DK zasadniczo pokrywa się z kadencją pary rejonowej.

- b) W zależności od potrzeby para rejonowa może powołać **pary łącznikowe**, które w jej imieniu sprawują opiekę nad kilkoma powierzonymi im kręgami. Zasady ich posługi i uczestnictwa w kręgu rejonowym ustala para rejonowa za zgodą pary diecezjalnej.

Krąg rejonowy tworzą: para rejonowa, ksiądz moderator rejonu DK i pary animatorskie kręgów. W skład kręgu mogą wchodzić także pary łącznikowe (w zależności od podjętych ustaleń).

- c) **Zadania pary rejonowej:**

- jest odpowiedzialna za kręgi w rejonie;
- współpracuje z księdzem moderatorem rejonowym, parą diecezjalną, księdzem moderatorem diecezjalnym DK;
- organizuje spotkania kręgu rejonowego oraz inspiruje i koordynuje jego pracę;
- uczestniczy w spotkaniach kręgu diecezjalnego;
- zaprasza parę diecezjalną na spotkanie kręgu rejonowego;
- przynajmniej raz w czasie trwania kadencji bierze udział w spotkaniach poszczególnych kręgów;
- powołuje pary pilotujące i – w zależności od organizacji pracy w rejonie – zaprasza je na spotkania kręgu rejonowego lub organizuje dla nich osobne spotkania;
- w zależności od potrzeby powołuje pary łącznikowe i za zgodą pary diecezjalnej określa zasady ich posługi;
- na początku kadencji uczestniczy w rekolekcjach dla par rejonowych;
- we współpracy z kręgiem rejonowym zarządza środkami finansowymi DK w rejonie; do pomocy w realizacji tego zadania może powołać spośród członków DK, małżeństwo pełniące posługę skarbników; w takiej sytuacji przynajmniej raz w roku zaprasza ich na spotkanie kręgu rejonowego.

- d) **Wybory pary rejonowej.**

Ustępująca para rejonowa zgłasza parze diecezjalnej 2-3 umotywowane kandydatury swoich następców. Kandydatów na parę rejonową mogą również zgłaszać pary animatorskie danego rejonu, podając uzasadnienie zgłoszenia.

Para diecezjalna, po weryfikacji wymagań formalnych, przedstawia ustępującej parze rejonowej oraz parom animatorskim ostateczną listę kandydatów.

Para rejonowa jest wybierana przez pary animatorskie i ustępującą parę rejonową na spotkaniu kręgu rejonowego, w głosowaniu tajnym przeprowadzonym przez księdza moderatora rejonu DK lub przez parę diecezjalną, albo przez księdza moderatora diecezjalnego DK. Wybory dokonywane są przy obecności ponad połowy osób uprawnionych do głosowania.

Jeżeli w pierwszym głosowaniu żadne małżeństwo nie uzyska więcej niż połowy oddanych głosów, wówczas należy zarządzić drugie głosowanie, dokonując wyboru spośród dwóch małżeństw, które otrzymały największą liczbę głosów.

Jeżeli oba małżeństwa otrzymają równą liczbę głosów, powtarza się drugie głosowanie. Jeśli trzecie głosowanie jest bezskuteczne, o jego wyniku rozstrzyga prowadzący wybory. Posługę pary rejonowej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK. Wskazane jest również, aby uczestniczyło w sesji o pilotowaniu kręgów, bądź uzupełniło przeżycie tych rekolekcji podczas trwania posługi. Oczekuje się od niego włączenia w Krucjatę Wyzwolenia Człowieka. Kadencja pary rejonowej trwa trzy lata i w wyjątkowych sytuacjach, na wniosek pary diecezjalnej, może być przedłużona o rok poprzez tajne głosowanie kręgu rejonowego.

W wyjątkowych sytuacjach para rejonowa może być odwołana przez parę diecezjalną w porozumieniu z księdzem moderatorem diecezjalnym DK.

37. DIECEZJA

- a) Za DK w **diecezji** odpowiada małżeństwo, zwane **parą diecezjalną**. Doradcą duchowym kręgu diecezjalnego jest ksiądz moderator diecezjalny DK.

Krąg diecezjalny tworzą: para diecezjalna, ksiądz moderator diecezjalny DK i pary rejonowe.

- b) **Zadania pary diecezjalnej:**

- jest odpowiedzialna za DK w diecezji;
- ściśle współpracuje z księdzem moderatorem diecezjalnym DK;
- organizuje spotkania kręgu diecezjalnego oraz inspiruje i koordynuje jego pracę;
- przynajmniej raz w czasie trwania kadencji bierze udział w spotkaniach poszczególnych kręgów rejonowych;
- jest odpowiedzialna za organizację rekolekcji DK swojej diecezji;
- współpracuje z parą filialną i zaprasza ją na spotkanie kręgu diecezjalnego;
- uczestniczy w spotkaniach kręgu filialnego;
- uczestniczy w Dniach Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD);
- współpracuje z parą krajową DK, a w szczególności uczestniczy w organizowanych przez nią centralnych spotkaniach DK;
- przekazuje potrzebne informacje do sekretariatu DK;
- współpracuje z księdzem moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie i bierze udział w pracach Diecezjalnej Diakonii Jedności (DDJ);
- utrzymuje łączność z biskupem diecezjalnym;
- na początku kadencji uczestniczy w rekolekcjach dla par diecezjalnych;
- odpowiada za treści dotyczące DK na oficjalnych stronach internetowych swojej diecezji;
- we współpracy z kręgiem diecezjalnym zarządza środkami finansowymi DK w diecezji; do realizacji tego zadania powołuje spośród członków DK małżeństwo pełniące posługę skarbników DK i przynajmniej raz w roku zaprasza ich na spotkanie kręgu diecezjalnego;

- odpowiada za współpracę z innymi ruchami rodzinnymi i z duszpasterstwem rodzin w diecezji.

c) **Wybory pary diecezjalnej.**

Ustępująca para diecezjalna zgłasza parze filialnej umotywowane kandydatury swoich następców. Kandydatów na parę diecezjalną mogą również zgłaszać pary rejonowe danej diecezji, podając uzasadnienie zgłoszenia. Para filialna, po weryfikacji wymagań formalnych, przedstawia ustępującej parze diecezjalnej i parom rejonowym ostateczną listę kandydatów.

Wybór ma miejsce na spotkaniu kręgu diecezjalnego przez pary rejonowe i ustępującą parę diecezjalną w głosowaniu tajnym, przeprowadzonym przez księdza moderatora diecezjalnego DK lub parę filialną, przy obecności ponad połowy osób uprawnionych do głosowania. O ile to możliwe w spotkaniu uczestniczy moderator diecezjalny Ruchu Światło-Życie. Spośród zgłoszonych kandydatur wybiera się trzy pary małżeńskie, które otrzymały największą liczbę głosów. Jeżeli w wyniku pierwszego głosowania nie można ustalić kolejności wybranych małżeństw, wówczas należy zarządzić drugie głosowanie, dokonując rozstrzygającego wyboru spośród tych małżeństw, które otrzymały równą liczbę głosów. Jeżeli małżeństwa otrzymają ponownie równą liczbę głosów, należy powtórzyć drugie głosowanie. Jeśli trzecie głosowanie jest bezskuteczne, o jego wyniku rozstrzyga prowadzący wybory.

W taki sam sposób ustala się kolejność w przypadku, gdy liczba zgłoszonych kandydatur jest mniejsza od czterech.

Po wyborze kandydatur ustępująca para diecezjalna DK wraz z moderatorem diecezjalnym DK oraz z moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie występują do biskupa diecezjalnego z prośbą o wskazanie pary diecezjalnej spośród przedstawionych kandydatur i udzielenie jej misji do pełnienia posługi.

Rozpoczęcie posługi następuje z momentem uroczystego przekazania jej na ogólnopolskim spotkaniu odpowiedzialnych Domowego Kościoła.

Posługę pary diecezjalnej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK, jest członkiem Krucjaty Wyzwolenia Człowieka oraz, o ile to możliwe, jest członkiem Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Wskazane jest również, aby uczestniczyło w Oazie Rekolekcyjnej Diakonii Rekolekcji I i II stopnia, bądź uzupełniło przeżycie tych rekolekcji podczas trwania posługi.

Kadencja pary diecezjalnej trwa 3 lata i w wyjątkowych sytuacjach może być przedłużona maksymalnie o 2 lata na wniosek pary filialnej, złożony na ręce biskupa diecezjalnego przez moderatora diecezjalnego DK, po wcześniejszym potwierdzeniu wniosku przez tajne głosowanie kręgu diecezjalnego.

W wyjątkowych sytuacjach para diecezjalna może być odwołana przez biskupa diecezjalnego danej diecezji na wniosek moderatora diecezjalnego DK, po konsultacji z kręgiem diecezjalnym.

d) **Moderatora diecezjalnego DK** powołuje biskup diecezjalny spośród 2-3 kandydatów przedstawionych przez parę diecezjalną DK i moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-

Życie. Kandydaci powinni być, o ile to możliwe, po formacji podstawowej Ruchu Światło-Życie i należeć do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka.

Kadencja moderatora diecezjalnego DK pokrywa się z kadencją pary diecezjalnej DK.

Moderatora diecezjalnego DK może odwołać biskup diecezjalny, po konsultacji z parą diecezjalną oraz moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie.

38. FILIA

a) Pracę par diecezjalnych i moderatorów diecezjalnych DK kilku sąsiednich diecezji tworzących **filię** Ruchu Światło-Życie koordynuje małżeństwo, zwane **parą filialną**.

b) **Zadania pary filialnej:**

- współpracuje z parą krajową, moderatorem krajowym DK i sekretariatem DK;
- uczestniczy w spotkaniach kręgu centralnego;
- koordynuje pracę par diecezjalnych i moderatorów diecezjalnych DK swojej filii;
- współpracuje z moderatorem filii i sekretarką filii w ramach Dnia Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych;
- organizuje spotkania kręgu filialnego, który wraz z nią tworzą pary diecezjalne i moderatorzy diecezjalni DK danej filii;
- przynajmniej raz w czasie kadencji uczestniczy w spotkaniach kręgów diecezjalnych;
- organizuje rekolekcje dla par rejonowych;
- we współpracy z parami diecezjalnymi swojej filii organizuje Oazy Rekolekcyjne Diakonii Rekolekcji I i II stopnia oraz sesję o pilotowaniu kręgów;
- opiniuje tematykę i program rekolekcji tematycznych organizowanych przez pary diecezjalne swojej filii.

c) **Wybory pary filialnej.**

Ustępująca para filialna zgłasza parze krajowej umotywowane kandydatury swoich następców. Kandydatów na parę filialną mogą zgłaszać również pary diecezjalne danej filii, podając uzasadnienie zgłoszenia. Para krajowa, po weryfikacji wymagań formalnych, przedstawia ustępującej parze filialnej i parom diecezjalnym danej filii ostateczną listę kandydatów.

Wybór ma miejsce na spotkaniu kręgu filialnego przez pary diecezjalne i ustępującą parę filialną w głosowaniu tajnym, przeprowadzonym przez jednego z księży moderatorów diecezjalnych DK danej filii upoważnionego przez parę krajową, przy obecności ponad połowy osób uprawnionych do głosowania. O ile to możliwe w spotkaniu uczestniczy moderator filii Ruchu Światło-Życie oraz para krajowa lub moderator krajowy DK.

Spośród zgłoszonych kandydatur wybiera się trzy pary małżeńskie, które otrzymały największą liczbę głosów. Jeżeli w wyniku pierwszego głosowania nie można ustalić kolejności wybranych małżeństw, wówczas należy zarządzić drugie głosowanie, dokonując rozstrzygającego wyboru spośród tych małżeństw, które otrzymały równą liczbę głosów. Jeżeli małżeństwa otrzymają ponownie równą liczbę głosów, powtarza się drugie głosowanie. Jeśli trzecie głosowanie jest bezskuteczne, o jego wyniku rozstrzyga prowadzący wybory.

W taki sam sposób ustala się kolejność w przypadku, gdy liczba zgłoszonych kandydatur jest mniejsza od czterech.

Po wyborze kandydatur ustępująca para filialna występuje do pary krajowej, moderatora krajowego DK i moderatora generalnego Ruchu Światło-Życie z prośbą o wskazanie pary filialnej spośród przedstawionych kandydatur. Para krajowa, moderator krajowy DK i moderator generalny Ruchu Światło-Życie wspólnie występują do biskupa delegata Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie z prośbą o udzielenie misji do pełnienia posługi wybranej parze filialnej.

Rozpoczęcie posługi następuje z momentem uroczystego przekazania jej na ogólnopolskim spotkaniu odpowiedzialnych Domowego Kościoła.

Posługę pary filialnej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK i jest członkiem Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Wskazane jest, aby przeżyło Oazę Rekolekcyjną Diakonii Rekolekcji I i II stopnia oraz sesję o pilotowaniu kręgów, bądź uzupełniło przeżycie tych rekolekcji podczas trwania posługi. Wskazane jest również członkostwo w Stowarzyszeniu „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Kadencja pary filialnej trwa 3 lata i w wyjątkowych sytuacjach może być przedłużona maksymalnie o 2 lata na wspólny wniosek pary krajowej, moderatora krajowego DK i moderatora generalnego Ruchu Światło-Życie złożony na ręce biskupa delegata Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie, po wcześniejszym potwierdzeniu wniosku przez tajne głosowanie kręgu filialnego.

W wyjątkowych sytuacjach para filialna może być odwołana przez biskupa delegata Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie na wspólny wniosek pary krajowej, moderatora krajowego DK i moderatora generalnego Ruchu Światło-Życie, po zasięgnięciu opinii kręgu filialnego.

39. KRAJ

a) Za DK w **Polsce oraz poza granicami kraju** odpowiada małżeństwo, zwane **parą krajową**. Doradcą duchowym kręgu centralnego jest ksiądz moderator krajowy DK.

Krąg centralny tworzą: para krajowa, ksiądz moderator krajowy DK, pary filialne, małżeństwo pełniące posługę skarbników krajowych oraz członkinie Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła (INMK), delegowane przez Instytut. Krąg ten stanowi Centralną Diakonię Domowego Kościoła, która między innymi dba o wierność charyzmatowi Ruchu Światło-Życie, rozeznaje sprawy życia, funkcjonowania i formacji DK.

b) **Zadania pary krajowej:**

- jest odpowiedzialna za DK w Polsce oraz poza granicami kraju;
- współpracuje z księdzem moderatorem krajowym DK;
- współpracuje z delegowanymi członkiniami Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła w zakresie ich zadań;
- współpracuje z księdzem moderatorem generalnym Ruchu Światło-Życie i bierze udział w pracach Centralnej Diakonii Jedności (CDJ);

- utrzymuje łączność z biskupem delegatem Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie;
- organizuje spotkania kręgu centralnego oraz inspiruje i koordynuje jego prace;
- organizuje rekolekcje dla par diecezjalnych;
- we współpracy z sekretariatem DK odpowiada za rekolekcje organizowane w Centralnym Domu Rekolekcyjnym Domowego Kościoła;
- we współpracy z kręgiem centralnym zarządza środkami finansowymi DK i do realizacji tego zadania, po konsultacji z kręgiem centralnym, powołuje małżeństwo pełniące posługę skarbników krajowych;
- wraz z moderatorem krajowym DK jest odpowiedzialna za treść pisma „Domowy Kościół. List do wspólnot rodzinnych” oraz innych mediów ogólnopolskich DK;
- po konsultacji z kręgiem centralnym powołuje redakcję pisma „Domowy Kościół. List do wspólnot rodzinnych”;
- utrzymuje kontakt i współpracuje z parami odpowiedzialnymi za DK w poszczególnych państwach;
- po konsultacji z kręgiem centralnym powołuje i współpracuje z parami odpowiedzialnymi za kontakt z DK poza granicami Polski;
- we współpracy z kręgiem centralnym powierza przygotowanym małżeństwom prowadzenie Oazy Rekolekcyjnej Diakonii Rekolekcji I i II stopnia oraz sesji o pilotowaniu kręgów;
- reprezentuje DK wobec hierarchii kościelnej i władz świeckich;
- współpracuje z innymi ruchami rodzinnymi w kraju i za granicą oraz z duszpasterstwem rodzin.

c) Wybory pary krajowej.

Ustępująca para krajowa zgłasza do sekretariatu DK umotywowane kandydatury swoich następców. Kandydatów mogą zgłaszać również pary filialne i diecezjalne, podając uzasadnienie zgłoszenia. Sekretariat DK, po weryfikacji wymagań formalnych, przedstawia członkom kręgu centralnego oraz parom diecezjalnym ostateczną listę zatwierdzonych kandydatów.

Wybór dokonywany jest przez zgromadzenie członków kręgu centralnego oraz par diecezjalnych w głosowaniu tajnym, przeprowadzonym przez moderatora krajowego DK, w obecności moderatora generalnego Ruchu Światło-Życie, przy obecności ponad połowy osób uprawnionych do głosowania.

Spośród zgłoszonych kandydatur wybiera się trzy pary małżeńskie, które otrzymały największą liczbę głosów. Jeżeli w wyniku pierwszego głosowania nie można ustalić kolejności wybranych małżeństw, wówczas należy zarządzić drugie głosowanie, dokonując rozstrzygającego wyboru spośród tych małżeństw, które otrzymały równą liczbę głosów. Jeżeli małżeństwa otrzymają ponownie równą liczbę głosów, powtarza się drugie głosowanie. Jeśli trzecie głosowanie jest bezskuteczne, o jego wyniku rozstrzyga prowadzący wybory.

Po wyborze kandydatur ustępująca para krajowa, moderator krajowy DK i moderator generalny Ruchu Światło-Życie występują do biskupa delegata Konferencji Episkopatu

Polski do spraw Ruchu Światło-Życie z prośbą o wskazanie pary krajowej spośród przedstawionych kandydatur i udzielenie jej misji do pełnienia posługi.

Rozpoczęcie posługi następuje z momentem uroczystego przekazania jej na ogólnopolskim spotkaniu odpowiedzialnych Domowego Kościoła.

Posługę pary krajowej może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK, Oazę Rekolekcyjną Diakonii Rekolekcji I i II stopnia oraz sesję o pilotowaniu kręgów, jest członkiem Krucjaty Wyzwolenia Człowieka i członkiem Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”. Kadencja pary krajowej trwa 4 lata i w wyjątkowych sytuacjach może być przedłużona maksymalnie o 2 lata na wniosek kręgu centralnego złożony na ręce biskupa delegata Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie, po wcześniejszym potwierdzeniu wniosku przez tajne głosowanie zgromadzenia członków kręgu centralnego oraz par diecezjalnych.

W wyjątkowych sytuacjach para krajowa może być odwołana przez biskupa delegata Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie. Wniosek o odwołanie składają wspólnie moderator krajowy DK i moderator generalny Ruchu Światło-Życie po zasięgnięciu opinii kręgu centralnego.

d) **Moderatora krajowego DK** powołuje biskup delegat Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie spośród trzech kandydatów przedstawionych przez parę krajową DK, po konsultacji z kręgiem centralnym oraz moderatorem generalnym Ruchu Światło-Życie. Kandydaci powinni być po formacji podstawowej Ruchu Światło-Życie, należeć do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka oraz, o ile to możliwe, być członkami Unii Kapłanów Chrystusa Sługi lub Stowarzyszenia „Diakonia Ruchu Światło-Życie”.

Kadencja moderatora krajowego DK pokrywa się z kadencją pary krajowej DK.

Moderatora krajowego DK, w wyjątkowych przypadkach, odwołuje biskup delegat Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie, po konsultacji z kręgiem centralnym oraz moderatorem generalnym Ruchu Światło-Życie.

40. Małżeństwo pełniące posługę **skarbników krajowych** jest powoływane przez parę krajową po konsultacji z kręgiem centralnym. Posługę tę może pełnić małżeństwo, które przeżyło formację podstawową DK i jest członkiem Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Wskazane jest również członkostwo w Stowarzyszeniu „Diakonia Ruchu Światło-Życie”.

41. **Członkinie INMK** pełnią na rzecz DK w szczególności następujące posługi:

- troszczą się o zachowanie ciągłości przekazu charyzmatu i historii DK;
- współpracują z parą krajową i księdzem moderatorem krajowym DK;
- pomagają organizować i prowadzić rekolekcje oraz spotkania centralne DK;
- prowadzą sekretariat i archiwum DK;
- administrują Centralnym Domem Rekolekcyjnym Domowego Kościoła w Krościenku nad Dunajcem.

42. Dwa razy w roku odbywają się centralne spotkania odpowiedzialnych DK. Biorą w nich udział członkowie kręgu centralnego, pary diecezjalne i księża moderatorzy diecezjalni DK oraz goście zaproszeni przez parę krajową.

Odpowiedzialni DK biorą również udział w Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie i innych zgromadzeniach organizowanych przez Ruch Światło-Życie.

43. Okazją do spotkania wszystkich członków DK jest szczególnie pielgrzymka rodzin do sanktuarium Świętego Józefa w Kaliszu.

ROZDZIAŁ VI

Domowy Kościół poza granicami Polski

44. DK prowadzi działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Kręgi DK powstają także w innych krajach w oparciu o własne struktury duszpasterskie, jednakże w ścisłej łączności programowej z DK w Polsce.

45. Łączność pomiędzy DK w Polsce i strukturami DK w innych krajach jest utrzymywana poprzez powoływane przez parę krajową małżeństwa odpowiedzialne za kontakty z DK poza granicami Polski.

ROZDZIAŁ VII

Odpowiedzialność materialna w Domowym Kościele

46. Wyrazem odpowiedzialności finansowej za wspólnotę Domowego Kościoła jest przekazywanie przez poszczególnych jej członków składki (ofiary zasadniczo w wysokości jednej dniówki rocznie) służącej realizacji misji DK na poszczególnych szczeblach organizacyjnych.

47. Środkami finansowymi DK zarządza para odpowiedzialna danego szczebla, we współpracy z kręgiem i powołanymi skarbnikami, którzy raz w roku przedstawiają sprawozdanie finansowe kręgowi danego szczebla.

48. Para krajowa, we współpracy z sekretariatem DK, troszczy się o funkcjonowanie Centralnego Domu Rekolekcyjnego Domowego Kościoła w Krościenku nad Dunajcem, ul. Jagiellońska 100.

ROZDZIAŁ VIII

Postanowienia końcowe

49. Zasady DK opracowuje i po konsultacji z parami diecezjalnymi przyjmuje krąg centralny.

50. Zasady DK zatwierdza Konferencja Episkopatu Polski na wspólny wniosek moderatora generalnego Ruchu Światło-Życie oraz pary krajowej i moderatora krajowego DK, złożony do biskupa delegata Konferencji Episkopatu Polski do spraw Ruchu Światło-Życie.